

Onrechtmatige bewoning van recreatiewoningen

Eindrapport, januari 2005

Samenvatting

Het verzoek van de minister van VROM aan de gemeenten om geïnformeerd te worden over de onrechtmatige bewoning van recreatieverblijven heeft waardevolle informatie opgeleverd. Op basis hiervan was het mogelijk een overzicht te geven van de stand van zaken in januari 2005 betreffende de omvang van de onrechtmatige bewoning, het betreffende beleid van gemeenten en de uitvoering hiervan.

Verzamelde informatie: kwantiteit en kwaliteit

De respons is goed te noemen. Van de 483 gemeenten die Nederland telt, hebben 433 gemeenten de database ingevuld (stand van zaken januari 2005). Daarnaast heeft een aantal gemeenten een schriftelijke reactie gegeven. De totale respons komt daarmee op 100%.

De door gemeenten in de database ingevulde gegevens zijn door de Inspectie niet gecontroleerd op juistheid. Zij zijn ongecorrigeerd overgenomen in dit rapport. Veel gemeenten hebben nog geen definitieve resultaten van inventarisaties en hebben daarom schattingen van het aantal recreatieverblijven en de onrechtmatige bewoning daarvan verstrekt.

De informatie dient met enige voorzichtigheid te worden gehanteerd, omdat bestudering hiervan enige twijfel doet rijzen over de correctheid. Oorzaak hiervoor is ten eerste het onderscheid tussen recreatiewoningen en –verblijven¹. Eerst in de brief van 17 november 2004 is hierover duidelijkheid ontstaan. De informatie die is verstrekt vóór deze datum is niet volledig betrouwbaar, omdat het onderscheid toen door gemeenten nog niet duidelijk kon worden gemaakt. Daarnaast is gebleken dat niet alle gemeenten de gehanteerde begrippen en de gestelde vragen op dezelfde wijze hebben geïnterpreteerd. Ook is niet in alle gevallen duidelijk of de door de gemeenten beschreven gedrags- of beleidslijn formeel door het gemeentebestuur is vastgesteld en aan burgers bekend is gemaakt.

Ondanks deze onzekerheden lijkt de informatie voldoende betrouwbaar om hierop de volgende conclusies te baseren.

Omvang onrechtmatige bewoning

In 366 van de 483 gemeenten staan recreatieverblijven. De problematiek doet zich dus in driekwart van de gemeenten in meer of mindere mate voor. In Nederland staan 151.645 recreatieverblijven, waarvan er 16.014 permanent worden bewoond (11%). Van belang is om op te merken dat de opgegeven aantallen hoofdzakelijk door de gemeenten *vastgestelde* situaties van onrechtmatige bewoning betreffen en dat een deel van de gemeenten heeft aangegeven niet actief te zijn in de opsporing van situaties van onrechtmatige bewoning. De feitelijke omvang van de problematiek is daarom waarschijnlijk groter.

Duidelijkheid voor de burger

In haar brief van 11 november 2003 heeft de minister van VROM gesteld dat zij verwacht dat alle gemeenten eind 2004 de gewenste duidelijkheid aan de burgers hebben gegeven. Op grond van de nu verkregen informatie kan vastgesteld worden, dat circa 80-85% van de gemeenten een beleidskeuze heeft gemaakt. Deze keuze is echter niet altijd vastgelegd in een formeel (raads)besluit en bekend gemaakt aan de betrokken burgers. Niet alle burgers hebben derhalve de gewenste duidelijkheid gekregen.

Provinciaal beleid

---

¹ In dit rapport wordt daarom structureel gesproken over recreatieverblijven, tenzij volstrekt duidelijk is dat het sec recreatiewoningen betreft.

De opstelling van de provincies is zonder uitzondering terughoudend en gericht op het voorkómen en tegengaan van onrechtmatige bewoning. De meeste provincies hebben in de verruiming van het rijksbeleid geen aanleiding gezien hun eigen beleid aan te passen. Voor de meeste provincies is handhaving door gemeenten het uitgangspunt. Een tweetal provincies werkt in enkele gevallen wel mee aan een bestemmingswijziging. De vigerende streekplannen vormen daarbij het toetsingskader. De provincies Noord-Brabant en Limburg hebben recentelijk aangegeven onder voorwaarden (compensatie via bijvoorbeeld de saldobenadering van de Nota Ruimte) en onder voorbehoud van instemming van de ministers van VROM en LNV mee te willen werken aan het legaliseren van complexen in kwetsbaar gebied.

Gemeentelijk beleid

Er zijn grote verschillen tussen gemeenten op het gebied van het wel of niet hebben van beleid en het wel of niet actief handhaven. De gemeenten die tot voor kort nog weinig aandacht aan de problematiek schonken, verschillen sterk in de bereidheid om beleid over dit onderwerp te gaan opstellen en/of handhavend te gaan optreden.

Ten aanzien van het benutten van mogelijkheden binnen het verruimde rijksbeleid kan op basis van de verkregen informatie het volgende worden gesteld.

- Voor 29% van het aantal woningen die daar vanwege hun ligging buiten kwetsbaar gebied in principe voor in aanmerking komen, wordt een bestemmingswijziging voorgesteld.
- Op beperkte schaal (21% van alle permanent bewoonde verblijven) worden persoonsgebonden beschikkingen door gemeenten afgegeven. Hier ligt vrijwel altijd een gemeentelijk beleid aan ten grondslag.
- In de resterende gevallen (63%) kiezen gemeenten voor het (blijven) handhaven van de recreatiebestemmingen.
- Een beperkt aantal gemeenten geeft aan geen prioriteit te geven aan de handhaving van de recreatiebestemmingen. Andere gemeenten geven aan bestemmingsplannen zoals gebruikelijk te zullen handhaven. Het is de VROM-Inspectie echter bekend dat veel van deze gemeenten tot op heden weinig tot geen uitvoering aan de handhaving geven. Het gaat hierbij ook om gemeenten met onrechtmatig bewoonde recreatieverblijven in kwetsbaar of beschermd gebied.

1	Inleiding	5
1.1	Aanleiding	5
1.2	Beleidskader	5
1.3	Leeswijzer	6
2	Resultaten van de inventarisatie	7
2.1	Inleiding	7
2.2	Provincies	7
2.3	Gemeenten	7
2.3.1	Algemeen	7
2.3.2	Resultaten	8

Bijlage 1 Informatie per provincie

A	Drenthe
B	Flevoland
C	Fryslân
D	Gelderland
E	Groningen
F	Limburg
G	Noord-Brabant
H	Noord-Holland
I	Overijssel
J	Utrecht
K	Zeeland
L	Zuid-Holland

Bijlage 2 Beleidsbrief 11 november 2003

Bijlage 3 Aanvullende brief 17 november 2004

Bijlage 4 Teksten Nota Ruimte

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Naar aanleiding van de brief van de minister van VROM van 11 november 2003 aan de Tweede Kamer (bijlage 2) over het rijksbeleid met betrekking tot de onrechtmatige bewoning van recreatiewoningen heeft de VROM-Inspectie geïnventariseerd in welke mate en op welke wijze gemeenten dit beleid hebben uitgewerkt.

De stand van zaken van deze inventarisatie in september 2004 is beschreven in een tussenrapport dat de minister van VROM bij brief van 28 oktober 2004 aan de Tweede Kamer heeft aangeboden. De vaste kamercommissie voor Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft de minister verzocht om zo snel mogelijk na het kerstreeces doch uiterlijk half februari 2005 het eindrapport toe te zenden. Het onderhavige rapport dient als zodanig te worden aangemerkt.

1.2 Beleidskader

In haar brief van 11 november 2003 aan de Tweede Kamer heeft de minister van VROM haar beleid gepresenteerd met betrekking tot de onrechtmatige bewoning van recreatiewoningen. Dit verruimde beleidskader beoogt het onrechtmatige gebruik van recreatiewoningen tegen te gaan, de handhavinglast van de gemeenten te verminderen en de burger op korte termijn meer duidelijkheid te geven.

In de brief wordt als kern van het probleem van onrechtmatige bewoning beschreven dat het *“permanent bewonen van recreatieverblijven in bestemmingsplannen niet is toegestaan, maar dat het desondanks in de praktijk voorkomt. Juridisch gezien gaat het bij permanente bewoning van recreatieverblijven niet om de duur ervan (permanent of tijdelijk), maar om de strijdigheid van de activiteit met de geldende planvoorschriften.”*

De minister heeft in de beleidsbrief en vervolgens in de Nota Ruimte (bijlage 4) aangegeven dat het mogelijk is om onder bepaalde voorwaarden een recreatiebestemming te wijzigen in een woonbestemming. Mocht een bestemmingswijziging niet aan de orde zijn, dan dienen gemeenten te handhaven. Hierbij is het mogelijk dat gemeenten persoonsgebonden beschikkingen afgeven. Deze beschikkingen strekken er toe dat de betreffende bewoners in hun recreatiewoning mogen blijven wonen. Na expiratie van de persoonsgebonden beschikking dient de gemeente de recreatiebestemming actief te handhaven. Ook voor de toepassing van dit instrument gelden voorwaarden. Als peildatum voor het vaststellen van de situaties die in aanmerking komen voor een persoonsgebonden beschikking, dient uiterlijk 31 oktober 2003 gekozen te worden.

De minister verwacht van gemeenten en provincies dat zo snel mogelijk, maar uiterlijk 31 december 2004 uitsluitel wordt geboden over de uitwerking van dit beleidskader voor concrete situaties van onrechtmatige bewoning. Op deze datum dient voor alle op 31 oktober 2003 voorkomende situaties van onrechtmatige bewoning duidelijkheid te zijn geboden aan de betreffende burgers. De minister verwacht dat gemeenten uiterlijk 31 december 2004 uitsluitel geven over hoe zij het verruimde rijksbeleid willen uitwerken en hierover rapporteren aan de VROM-Inspectie.

Aanvullende brief 17 november 2004

Uit informatiebijeenkomsten en uit signalen die de minister op andere wijze hebben bereikt, is gebleken dat er nog wel eens onduidelijkheid bestaat over de toepasselijkheid van het Bouwbesluit 2003 en van het overgangsrecht van bestemmingsplannen. Ook zijn regelmatig vragen gesteld over de reikwijdte van het beleid. In haar brief van 17 november 2004 (bijlage 3) aan de gemeenten heeft de minister haar beleid op deze punten nader toegelicht.

In deze brief is onder meer duidelijk gemaakt dat de verruiming van het beleidskader alleen betrekking heeft op *woningen* met een recreatieve bestemming. Niet bedoeld is om ook andersoortige verblijven zoals caravans, stacaravans, strandhuisjes, woonboten en chalets onder dit beleid te scharen. Ook is in de brief gesteld dat, indien men tot het verstrekken van een persoonsgebonden gedoogbeschikking wenst over te gaan, hierop de vereisten uit het Bouwbesluit 2003 van toepassing zijn, zoals deze voor een (bestaande) woonfunctie gelden. De minister geeft echter aan dat het voorstelbaar is dat gemeenten ook ten aanzien van de eisen uit het Bouwbesluit 2003 op specifieke onderdelen persoonsgebonden gedogen, mits hiermee geen onaanvaardbare inbreuk wordt gemaakt op een adequaat veiligheids- en gezondheidsniveau van de bewoners en gebruikers. Een afweging en eventueel besluit hiertoe blijft de uitdrukkelijke verantwoordelijkheid van de gemeente.

Tot slot is in de brief ook duidelijk gemaakt dat, wanneer het woongebruik wordt gedekt door het overgangsrecht, het gebruik ten behoeve van permanente bewoning in dat opzicht niet meer illegaal is. Een persoonsgebonden beschikking is dan niet aan de orde.

1.3 Leeswijzer

In het voorgaande zijn de aanleiding voor en het doel van dit rapport beschreven. In hoofdstuk 2 zijn de resultaten van de inventarisatie beschreven. In de bijlagen is gerangschikt naar provincie een meer gedetailleerde beschrijving opgenomen van de resultaten van de inventarisatie.

2 Resultaten van de inventarisatie

2.1 Inleiding

Om zo eenvoudig mogelijk aan de VROM-Inspectie te kunnen rapporteren is voor gemeenten een database ontwikkeld die is ontsloten via Internet.

De gemeenten is in april 2004 schriftelijk verzocht deze database in te vullen vóór 24 mei 2004. De lage respons (32%) was voor de minister aanleiding om in een rappelbrief de deadline voor inzending op 20 september te stellen. Het tussenrapport voor de Tweede Kamer is als gevolg hiervan uitgesteld. In de tweede ronde is alle vóór 24 september 2004 door gemeenten ingevulde informatie verwerkt. De respons was toen 71%. Op 28 oktober 2004 heeft de minister een tussenrapport aan de Tweede Kamer gestuurd. In de laatste maand van 2004 zijn alle gemeenten die nog niet hadden gereageerd, weer door de VROM-Inspectie gerappelleerd. Dit heeft geresulteerd in een uiteindelijke respons van 100%.

2.2 Provincies

De opstelling van de provincies is zonder uitzondering terughoudend en gericht op het voorkomen en tegengaan van onrechtmatige bewoning. De meeste provincies hebben in de verruiming van het rijksbeleid geen aanleiding gezien hun eigen beleid aan te passen. Voor de meeste provincies is handhaving door gemeenten het uitgangspunt. Het afgeven van persoonsgebonden beschikkingen wordt door de provincies beschouwd als een gemeentelijke verantwoordelijkheid, waar de provincies – met uitzondering van Gelderland - geen uitspraak over doen. De provincie Gelderland stelt in het in december 2004 vastgestelde streekplan dat gemeenten, indien blijkt dat handhaving van het recreatieve gebruik niet mogelijk is gebleken, moeten volstaan met een persoonsgebonden beschikking voor de huidige hoofdgebruikers tot het moment dat de recreatiewoning wordt verlaten. Nadat er een einde is gekomen aan deze persoonsgebonden gedoogsituatie, dient de woning weer vrij te komen voor de verhuur-recreatiemarkt.

De provincies Noord Brabant en Limburg hebben recentelijk aangegeven onder voorwaarden (compensatie via bijvoorbeeld de saldobenadering van de Nota Ruimte) en onder voorbehoud van instemming van de ministers van VROM en LNV mee te willen werken aan het legaliseren van complexen in kwetsbaar gebied.

De provincies Zeeland en Noord-Holland werken in enkele gevallen mee aan een bestemmingswijziging. De vigerende streekplannen vormen daarbij het toetsingskader. Utrecht overweegt om de keuze buiten de kwetsbare gebieden helemaal aan de gemeenten over te laten.

2.3 Gemeenten

2.3.1 Algemeen

Respons

Dankzij diverse rappelacties van de VROM-Inspectie en een rappelbrief van de minister is de respons van gemeenten groot. Van de 483 gemeenten die Nederland telt, hebben 433 gemeenten de database ingevuld (stand van zaken januari 2005). Daarnaast heeft een aantal gemeenten een schriftelijke reactie gegeven. De totale respons komt daarmee op 100%.

Verzamelde informatie: kwantiteit en kwaliteit

Zoals gesteld, hebben niet alle gemeenten informatie verstrekt via de database. Er is ook informatie binnengekomen in de vorm van brieven en e-mails. Een deel van de informatie is mondeling verstrekt. Het gevolg hiervan is dat de informatie niet uniform is en daarom niet zonder meer kan worden gesommeerd. Uitgangspunt bij de inventarisatie is dan ook de informatie in de database. Waar mogelijk is ook de op andere wijze gegenereerde informatie betrokken in de analyse van de resultaten.

Niet iedere gemeente beschikt over inzicht in de omvang van de permanente bewoning in haar gemeente, omdat niet overal inventarisaties hebben plaatsgevonden. Sommige gemeenten hebben bij het vaststellen van de omvang alleen het aantal inschrijvingen in de GBA (Gemeentelijke Basis Administratie) geteld. De aantallen in de analyse hebben dan ook betrekking op het aantal *bekende* gevallen. Het aantal recreatieverblijven dat *feitelijk* permanent bewoond wordt, ligt ongetwijfeld hoger.

Ten aanzien van het cijfermateriaal in dit rapport dient te worden opgemerkt dat dit is gedestilleerd uit de door de gemeenten aangeleverde informatie. Deze informatie is niet gevalideerd, omdat er vanuit is gegaan dat de gemeenten correcte gegevens hebben verstrekt.

Het onderscheid tussen recreatiewoningen en –verblijven² was aanvankelijk niet eenduidig. Eerst in de brief van 17 november 2004 is hierover duidelijkheid ontstaan. De informatie die is verstrekt vóór deze datum is op dit onderdeel derhalve niet volledig betrouwbaar. Daarnaast is gebleken dat niet alle gemeenten de gehanteerde begrippen en de gestelde vragen op dezelfde wijze hebben geïnterpreteerd. Ook deze verschillen nopen tot enige voorzichtigheid bij het hanteren van de gegevens. Tot slot zij in dit verband erop gewezen dat niet in alle gevallen duidelijk is of de door de gemeenten beschreven gedrags- of beleidslijn formeel door het gemeentebestuur is vastgesteld en aan burgers bekend is gemaakt.

2.3.2 Resultaten

Resultaten in aantallen recreatieverblijven

In onderstaande tabel zijn de via de database ontvangen gegevens kwantitatief samengevat.

Tabel 1: totaal aantal recreatieverblijven					
	op complex		solitair		totaal
	kwetsbaar gebied	niet-kwetsbaar gebied	kwetsbaar gebied	niet-kwetsbaar gebied	
Aantal recreatieverblijven	56.851	63.422	12.390	18.982	151.645
Aantal onrechtmatig bewoond	4.925	6.489	2.570	2.030	16.014
Bestemmingswijziging		1299		1205	2504
Pgb ³	960	1588	471	335	3354

In 366 van de 483 gemeenten staan recreatieverblijven. De problematiek doet zich dus in driekwart van de gemeenten in meer of mindere mate voor. In 11% van de recreatieverblijven wordt permanent gewoond. Hierbij wordt opgemerkt dat de opgegeven aantallen hoofdzakelijk door de gemeenten *vastgestelde* situaties van onrechtmatige bewoning betreffen en dat een deel van de gemeenten heeft aangegeven niet actief te zijn in de opsporing van situaties van onrechtmatige bewoning.

Ten aanzien van het benutten van mogelijkheden binnen het verruimde rijksbeleid kan op basis van de verkregen informatie het volgende worden opgemerkt.

- Voor 29% van het aantal woningen die daar vanwege hun ligging buiten kwetsbaar gebied in principe voor in aanmerking komen (8519), wordt een bestemmingswijziging voorgesteld;
- Op beperkte schaal (21% van 16.014 verblijven) worden persoonsgebonden beschikkingen door gemeenten afgegeven. Hier ligt vrijwel altijd een gemeentelijk beleid aan ten grondslag.
- In de resterende gevallen (63% van 16.014 verblijven) kiezen gemeenten voor het (blijven) handhaven van de recreatiebestemmingen.

² In dit rapport wordt daarom structureel gesproken over recreatieverblijven, tenzij volstrekt duidelijk is dat het sec recreatiewoningen betreft.

³ Pgb = persoonsgebonden beschikking

- Een beperkt aantal gemeenten geeft aan geen prioriteit te geven aan de handhaving van de recreatiebestemmingen. Andere gemeenten geven aan bestemmingsplannen zoals gebruikelijk te zullen handhaven. Het is de VROM-Inspectie echter bekend dat veel van deze gemeenten weinig of niet handhaven. Het gaat hierbij ook om gemeenten met onrechtmatig bewoonde recreatieverblijven in kwetsbaar of beschermd gebied.

Duidelijkheid voor de burger

De doelstelling van de minister van VROM is dat gemeenten in hoog tempo beleid maken en op basis daarvan vóór 31 december 2004 aan de betreffende burgers duidelijkheid geven over hun concrete situatie.

Uit de gegevens is op te maken dat deze doelstelling van de minister niet volledig is gerealiseerd. Weliswaar heeft 80 - 85% van de gemeenten waar onrechtmatige bewoning van recreatieverblijven voorkomt, een beleidskeuze gemaakt, maar niet iedere gemeente heeft dit beleid vastgelegd in een formeel (raads)besluit en dit bekend gemaakt aan de betrokken burgers.

Om te bepalen of een gemeente door het maken van een keuze of het formuleren van beleid de gewenste duidelijkheid voor burgers heeft gegeven, heeft de VROM-Inspectie de gemeentelijke informatie globaal getoetst aan de volgende criteria:

- is het duidelijk op welke objecten het beleid betrekking heeft;
- is er duidelijkheid over de termijn waarop de gemeente het beleid wil effectueren;
- is er bij bestaand en na 11 november 2003 ongewijzigd beleid sprake van een uitvoeringspraktijk conform dat beleid.

Het uitgangspunt bij de beoordeling is in alle gevallen geweest de duidelijkheid voor de betrokken burgers in die zin, dat zij bekend zijn met de consequenties voor hun individuele situatie.

De redenen waarom gemeenten (nog) geen duidelijkheid hebben gegeven zijn divers.

Sommige gemeenten hebben gewacht op duidelijkheid van de provincie, bijvoorbeeld voor de woningcontingenten. Andere gemeenten hebben lang gedacht dat de beleidsverruiming ook voor stacaravans en chalets gold, ook al voldoen die niet aan het Bouwbesluit voor woningen.

Om deze en andere redenen, zoals de vrij grootschalige gemeentelijke herindeling in Gelderland, is veelal pas in een laat stadium beleid geformuleerd en vastgesteld, soms eerst in de laatste raadsvergadering van december 2004. In dergelijke gevallen kon niet vóór 31 december 2004 duidelijkheid gegeven worden.

Onder de gemeenten die weliswaar vóór 31 december 2004 een uitspraak hebben gedaan, bevinden zich ook gemeenten die daarmee toch geen duidelijkheid hebben gegeven. Sommige gemeenten leggen namelijk het initiatief voor het aanvragen van een persoonsgebonden beschikking bij de burger. In een aantal gevallen wordt daar tot in het voorjaar gelegenheid voor gegeven. Ook zijn er nogal wat gemeenten die melding maken van onvoldoende opsporings- en handhavingscapaciteit voor dit onderwerp. Zij geven prioriteit aan de handhaving van andere onderwerpen, zoals veiligheid en gezondheid. Andere gemeenten kiezen voor een 'enge' benadering van het begrip permanente bewoning, waardoor een groep bewoners - soms bewust - niet door de gemeente wordt opgemerkt.

Wijzigen van de recreatieve bestemming in een woonbestemming

Voor 1.299 verblijven op complexen worden bestemmingswijzigingen voorbereid. Voor nog eens 5.190 recreatieverblijven op complexen buiten kwetsbaar gebied maken de gemeenten dus geen gebruik van legalisatie als element van de beleidsverruiming. Daarnaast hebben gemeenten het voornemen om van 1.205 solitair liggende verblijven de recreatiebestemming te wijzigen in een woonbestemming. Het aantal al gerealiseerde legalisaties is verwaarloosbaar. De brief van de minister laat zich overigens niet uit over bestemmingswijziging van solitair gelegen recreatieverblijven. Dat valt binnen de reguliere gemeentelijke beleidsvrijheid.

Persoonsgebonden beschikking

Uit de resultaten blijkt dat het instrument van de persoonsgebonden beschikking ook in het verleden door gemeenten al werd toegepast. Het aantal voorgenomen en afgegeven persoonsgebonden beschikkingen is 3.354 (21% van het aantal onrechtmatig bewoonde verblijven). Dit beeld kan vertekend zijn, omdat een aantal gemeenten bij de handhaving begunstigingstermijnen hanteert, die soms materieel gelijk of nagenoeg gelijk zijn aan persoonsgebonden beschikkingen.

Enkele gemeenten kiezen een peildatum na de door de minister aangegeven datum van 31 oktober 2003. Op grond daarvan kunnen ook relatief nieuwe situaties van onrechtmatige bewoning in aanmerking komen voor een persoonsgebonden beschikking, waarmee de bewoning gedoogd wordt.

Gemeentelijk handhavingsbeleid

Uit de ontvangen toelichtingen bij de antwoorden blijkt dat de gemeenten overwegend kiezen voor handhaving van de recreatiebestemmingen. Een aantal gemeenten blijkt nog beleid in ontwikkeling te hebben en een aantal gemeenten heeft geantwoord dat het beleid is vastgelegd in de vigerende bestemmingsplannen. In de bijlagen is per provincie aangegeven hoeveel gemeenten ten behoeve van de handhaving beleid hebben opgesteld.

Uit de door de gemeenten geleverde informatie blijkt dat een groot aantal gemeenten niet actief de recreatiebestemmingen handhaaft. Veelal omdat er nog geen (specifiek) handhavingsbeleid is of omdat het onderwerp in de gemeentelijke prioritering laag scoort. Door enkele gemeenten is gesteld dat er niet actief wordt gehandhaafd, terwijl er wel handhavingsbeleid is. Het omgekeerde, namelijk dat er geen beleid is en er wel sprake is van actieve handhaving wordt vaker aangegeven.

Een klein aantal gemeenten geeft aan geen bestemmingswijzigingen te willen realiseren en de recreatiebestemmingen ook niet te gaan handhaven. Hoewel maar weinig gemeenten deze lage prioriteit van de handhaving van recreatiebestemmingen vermelden, moet opgemerkt worden dat het de VROM-Inspectie uit de contacten met gemeenten bekend is, dat gezien het lage (veiligheids)-risico van de overtredingen en de moeilijke bewijslast de handhaving van de recreatiebestemmingen door veel gemeenten geen of een lage prioriteit heeft.